

Brak jest przepisów zarówno w ustawie z 1982 r. - Karta Nauczyciela, jak i ustawie o samorządzie gminnym upoważniających wójta, burmistrza czy też prezydenta miasta jako organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego, do podziału środków przeznaczonych na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli na środki pozostające do dyspozycji organu prowadzącego i dyrektora szkoły (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 sierpnia 2014 r. II SA/Go 584/14).

Zgodnie z art. 70a ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela w budżecie organów prowadzących szkoły wyodrębnia się środki na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli z uwzględnieniem doradztwa metodycznego - w wysokości 1% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe nauczycieli, z zastrzeżeniem ust. 2. Zgodnie natomiast z ust. 2 powołanego artykułu przepis ust. 1 nie obejmuje finansowania publicznych placówek doskonalenia nauczycieli i bibliotek pedagogicznych prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego. Natomiast przepis art. 91d ustawy Karta Nauczyciela określa który organ jednostki samorządu terytorialnego wykonuje zadania i kompetencje organu prowadzącego określone w poszczególnych przepisach ww. ustawy.

Zgodnie z powyższym przepisem kompetencje w zakresie realizacji zadania określonego w art. 7a ust. 1 posiada rada gminy, rada powiatu, sejmik samorządowy. Z powyższego przepisu w sposób oczywisty wynika obowiązek gminy jako organu prowadzącego szkołę do przeznaczania, czyli corocznego zabezpieczenia we własnym budżecie tj. w budżecie gminy, który jest uchwalany przez radę gminy, odpowiednich środków finansowych na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli. W powołanej sprawie w budżecie gminy takie środki zabezpieczono, co wynika z przedłożonego przez organ wypisu uchwały w sprawie uchwały budżetowej Gminy na 2014 rok.

W oparciu o delegację ustawową z art. 70a ust. 6 ustawy Minister Edukacji Narodowej i Sportu wydał w dniu 29 marca 2002 r. rozporządzenie w sprawie sposobu podziału środków na wspieranie doskonalenia zawodowego nauczycieli pomiędzy budżety poszczególnych wojewodów, form doskonalenia zawodowego dofinansowywanych ze środków budżetowych organów prowadzących szkoły, wojewodów, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz szczegółowych kryteriów i trybu przyznawania tych środków.

Mając na uwadze treść art. 70a ust. 1 i 6i art. 91d ustawy Karta Nauczyciela oraz powołane wyżej rozporządzenie należy stwierdzić, że art. 71a ust. 1 Karty Nauczyciela nie zawiera delegacji ustawowej do wydania przez organ wykonawczy gminy, czyli w powołanej sprawie burmistrza, objętego skargą zarządzenia. Przepis ten zawiera jedynie delegację ustawową dla rady gminy do wyodrębnienia w budżecie środków na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli w wysokości wskazanej w tym przepisie. Zdaniem Sądu takiej delegacji nie można było również upatrywać w powołanym w zaskarżonym zarządzeniu rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie sposobu podziału środków na wspieranie doskonalenia zawodowego nauczycieli. W §7 tego rozporządzenia upoważniono organ prowadzący do corocznego ustalenia w porozumieniu z dyrektorami szkół placówek maksymalnych kwot dofinansowania opłat, o których mowa w §2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, oraz specjalności i form kształcenia, na które dofinansowanie jest przeznaczone. W rozporządzeniu tym w odróżnieniu od postanowień art. 91d ustawy Karta Nauczyciela nie określono, które zadania i kompetencje organu prowadzącego szkołę, wykonują poszczególne organy danej jednostki samorządowej (stanowiący czy wykonawczy). W art. 91d ustawy Karta Nauczyciela nie wskazano, który z organów posiada kompetencje do corocznego ustalania maksymalnych kwot dofinansowania opłat z tytułu kształcenia o których mowa w §2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i

Kto rozdziela środki na doskonalenie zawodowe nauczycieli?

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: niedziela, 10, styczeń 2016 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 7916

Sportu z dnia 29 marca 2002 r. Wobec braku wyraźnego uregulowania powyższej kwestii ww. aktach prawnych należy odwołać się do regulacji prawnych zawartych w ustawie o samorządzie gminnym.

Ustawa o samorządzie gminnym w art. 18 ust. 1 przyznaje domniemanie właściwości na rzecz organu stanowiącego i kontrolnego - rady gminy, ale również wyznacza granice tego domniemania, stanowiąc: że do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Zawarte w art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wyliczenie tylko z pozoru ma charakter wyczerpujący. Katalog ten nie ma jednak charakteru zamkniętego i jest katalogiem otwartym. Ustawodawca nie zastosował wprawdzie zwrotu "w szczególności", który determinowałby otwarty charakter katalogu, ale przesądza o tym treść art. 18 ust. 2 pkt 15 tej ustawy, zgodnie z którym w grupie wyłącznych kompetencji rady gminy jest także "stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy".

Wbrew stanowisku organu zawartego w odpowiedzi na skargę sprawy uregulowane w zaskarżonym zarządzeniu, a w szczególności ustalanie corocznie maksymalnych kwot dofinansowania opłat za określone formy kształcenia nauczycieli oraz specjalności i form kształcenia o których mowa w § 7 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i sportu z dnia 29 marca 2002 r. nie należą do zakresu spraw jakie organ wykonawczy gminy może uregulować w oparciu o art. 31 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym kieruje on bieżącymi sprawami gminy i reprezentuje ją na zewnątrz. Tym samym mając na uwadze domniemanie wynikające z art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym należy stwierdzić, że organem właściwym do uregulowania spraw wymienionych w § 7 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 29 marca 2008 r. jest rada gminy, a nie burmistrz miasta.

Źródło: [CBOSA](#)